

ger af fælleseje eller af skilsmisssæreje eller andet særeje, der bliver fælleseje ved ægtefællens død, fradrages i arven efter den anden ægtefælle, hvis det er aftalt, at ydelsen skal være forskud på arven efter denne.

Til § 46

Bestemmelsen omhandler bl.a. værdiansættelsen af arveforskud og svarer med sproglige ændringer til den gældende arvelovs § 34.

Til § 47

Bestemmelsen omhandler beregningen af arvelodder og tvangsarv, når der er givet arveforskud, og svarer med sproglige ændringer til den gældende arvelovs § 35.

Til kapitel 8

Kapitlet indeholder regler om udelukkelse og bortfald af arveret.

Til § 48

Bestemmelsen handler om fradømmelse af arveret og viderefører den gældende arvelovs § 36 med nogle ændringer.

Stk. 1 indebærer, at det ved dom kan bestemmes, at en person, der har begået en forsætlig overtrædelse af straffeloven, som har medført en andens død, fortaber retten til at få arv, der var afhængig af den dræbtes død. Det foreslås præciseret i lovtæksten, at bestemmelsen udover arveret også finder anvendelse på forsikringssummer, pensioner, herunder kapital- og ratepensioner og andre ydelser, der kommer til udbetaling som følge af dødsfaldet, herunder f.eks. udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Efter *stk. 2* kan den, der har forsøgt at dræbe en slægtsarving, øvet vold mod eller groft krænkede den pågældende eller truet vedkommende på strafbar måde, efter den forurettedes anmodning fradømmes ret til arv – og i overensstemmelse med præciseringen i *stk. 1* – forsikringssummer, pensioner eller andre ydelser, der er afhængige af den pågældendes død.

Forslaget til *stk. 2* indebærer en udvidelse af adgangen til fradømmelse af arv i forhold til den gældende arvelovs § 36, *stk. 2*, hvorefter fradømmelse alene kan ske i forhold til den, der har dræbt en slægtning i opstigende linie. Det foreslås således, at fradømmelse fremover skal kunne ske i alle tilfælde, hvor en slægtsarving har begået et forhold som omhandlet i bestemmelsen mod den pågældende. Slægtsarvinger er arvingerne efter lovforslagets §§ 1-4. Bestemmelsen indebærer som hidtil ikke adgang til at træffe bestemmelse om fradømmelse af arv i forhold til ægtefællen. Ægte-

fællers indbyrdes arveret ophører imidlertid ved separation og skilsmisse, jf. lovforslagets § 49.

Udtrykket ”groft fornærmet” i den gældende arvelovs § 36, *stk. 2*, foreslås endvidere erstattet med ”groft krænkede”, idet dette udtryk må anses for mere dækkende for de handlinger, der er omfattet af bestemmelsen, og som udover grove freds- og ærekrænkelser antages at omfatte anden krænkende og nedværdigende behandling f.eks. i form af ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260, vanrøgt, jf. straffelovens § 213, ulovlig frihedsberøvelse, jf. straffelovens § 261 eller hensættelse i hjælpeløs tilstand, jf. straffelovens § 250.

Efter *stk. 3*, der svarer til den gældende arvelovs § 36, *stk. 3*, kan afgørelse i henhold til *stk. 1* og *2* træffes ved straffedommen eller under en særlig sag.

Efter *stk. 4* kan en fradømt arveret helt eller delvist tilbagegives den dømte ved testamente. I overensstemmelse med præciseringen i *stk. 1* vedrørende forsikringssummer mv. foreslås det endvidere, at også en fradømt ret til forsikringssummer, pensioner og andre ydelser mv. kan tilbagegives ved indsættelse af den pågældende som begunstiget i henhold til ordningen mv.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 9.2. og 9.3.

Til § 49

Bestemmelsen omhandler bortfald af arveret ved separation og skilsmisse mv. og svarer med enkelte sproglige moderniseringer til den gældende arvelovs § 38.

I *stk. 1* fastslås det, at ægtefæller indbyrdes arveret bortfalder ved separation og skilsmisse.

Dør en af parterne i et omstødeligt ægteskab, følger det af *stk. 2*, at den anden part ikke arver, hvis § 27, *stk. 1* eller *2*, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning efter den pågældendes anmodning anvendes, eller hvis sag til ægteskabets omstødelse af det offentlige var anlagt eller ifølge den, der var gældende ved ægteskabets indgåelse skulle have været anlagt. Ægteskabslovens § 27, *stk. 1* og *2*, indeholder regler om adgangen til forlods at udtage egne aktiver ved skifte af et omstødeligt ægteskab, herunder bl.a. om, at en ægtefælle, der var i god tro om omstødelighedsgrunden, kan kræve godtgørelse hos den anden ægtefælle.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 9.2. og 9.3.

Til kapitel 9

Kapitlet indeholder regler om adgangen til at træffe testamentarisk bestemmelse om tvangsarv. Der fast-